

**АНТИКОНВУЛЬСИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СЕЛЕКТИВНИХ
ІНГІБІТОРІВ НАТРІЙ-ГЛЮКОЗНОГО
КОТРАНСПОРТЕРА 2-ГО ТИПУ**

Цивунін В. В., Реус А. В., Штриголь С. Ю.
*Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна*
Кафедра фармакології та фармакотерапії
tsyvunin-vad@ukr.net

Вступ. Не зважаючи на широкий асортимент протиепілептичних засобів, проблема лікування епілепсії залишається актуальною. Велика кількість пацієнтів, не чутливих до усіх відомих антиконвульсантів, спонукає до пошуку нових ліків з оригінальними механізмами впливу на епілептогенез. До таких препаратів належать, зокрема, селективні інгібітори натрій-глюкозного котранспортера.

Мета. З'ясувати вплив селективних інгібіторів натрій-глюкозного котранспортера 2-го типу дапагліфлозину та емпагліфлозину на судомний синдром, а також модуляцію ними ефекту вальпроату натрію.

Матеріали та методи. Експерименти проведено на білих рандомбредних мишах самцях масою 24-28 г. Протисудомні властивості дапагліфлозину та емпагліфлозину, а також їх комбінацій з вальпроатом натрію вивчали за умов блокади ГАМК-ергічного гальмування – на моделі пентилентетразолових судом.

Тварин випадковим чином розподілили на групи: 1 група – контроль (неліковані судом), 2 група – тварини, що отримували вальпроат натрію, решта груп – тварини, яким вводили інгібітори натрій-глюкозного котранспортера, а також їх комбінації з вальпроатом.

Препарати вводили внутрішньошлунково (в/ш) коротким курсом протягом трьох діб, востаннє за 30 хв до моделювання судом: вальпроат натрію – у дозі 150 мг/кг; дапагліфлозин – у дозі 50 мг/кг; емпагліфлозин – у дозі 20 мг/кг. Тварини групи контролю отримували в/ш воду очищену. Пентилентетразол в дозі 80 мг/кг вводили підшкірно.

Результати та їх обговорення. Встановлено наявність власних антиконвульсивних властивостей у емпагліфлозину – препарат вірогідно редукує летальність і продовжує латентний період перших судом. Виразна антиконвульсивна дія верифікована також для комбінації емпагліфлозину з вальпроатом, що не лише статистично значуще запобігає загибелі тварин, але й вірогідно пролонгує латентний час перших пароксизмів та зменшує тяжкість судом. При цьому ані дапагліфлозин *per se*, ані його комбінація з вальпроатом не чинять вірогідного впливу на експериментальний судомний синдром.

Висновки. Отже, встановлено, що серед досліджених селективних інгібіторів натрій-глюкозного котранспортера 2-го типу лише емпагліфлозин виявляє антиконвульсивні властивості *per se*, а також посилює протисудомний ефект вальпроату натрію.